

כתב, "העולם הזה", שיצא לשליחות מיוחדת באינה כדי לחקור מבנים את אחת ה

"הייתי ספסר כרטיסי"

כבר לאחר דקות אחדות שמעתי מאלה שעמדו לפני כי הקופאי מוכר רק ארבעה כרטיסים לאיש. הבנתי כי זהו אחד הצעירים שהיא נוקט נגדו, ספסרי-הקולנוע. לא הייתי צריך לשהות זמן רב בתור כדי להבין שהגבלותיו של הקופאי הן ללא תועלת. כמעט כל העומדים בתור לא קנו את הכרטיסים בשביל עצמם. כל מי שניגש לקופה היה דורש ארבעה כרטיסים. של קופאי-משנה אלמוני, שחיכה להם אי שם בקרבת מקום, כדי לקבל את הסחורה שקנו.

במרחק כעשרים איש מאחורי ניצב בחור צעיר לבוש בחולצת-פסים ירוקה, שראשו היה משוח בכמות עצומה של שמן-שערות ריחני. כשנתקלתי במבטו, חשבתי שאני אבוד. אותו בחור היה לפני בתור, עוד לפני שהחלה המהומה. חששתי שהוא עומד להודיע לשוטר כי נדחפתי ונכנסתי לתור שלא במקומו.

במקום לגשת לשוטר, קרץ לי הבחור בעינו השמאלית. הוא לחש משהו לאוזנו של הצעיר שעמד מאחוריו וניגש אלי: "קונה או מוכר?" שאל אותי בשקט מוחית פיו. "מוכר", עניתי לו בבקאות, מבלי להבין למה הוא מתכוון. "אתה חדש?"

סקר אותי בעיניו. "עברתי קודם ביפו?" "אני לא מכיר אותך. אתה רומני?" חקר הצעיר, והוסיף: "אני בשבילך ואתה לא הבנתי בדיוק למה הוא מתכוון. לפני שהספקתי להרהר הרבה, נדחף ה בחור. הגבר שעמד אחרי הקים צעקה. "אני עמדת כאן מקודם. הלכתי לשת הרגיע אותו הבחור. "לא נכון?" שאל אותי. "כן, כן", השבתי. "הוא עמד כא האיש מאחורי השתק. רק אחר כך נודע לי כי זוהי שיטה שלמה ומיוחדת של ספסרי-קולנוע, הפועל

אלה הם שני צדיו של "הזה" פרץ עופר, נ טיסי קולנוע. חותמת, הפרש המחירים. מימני כרטיסים. משמאל: "ו"

"כרטיס אחד?" שאלתי גבר צעיר ששלף את ארנקו לידי, "בבקשה". הוצאתי את הכרטיס מכיס מכנסי, לקחתי את הכסף, מניתי אותו ונתתי לגבר את הכרטיס. הוא נכנס לקולנוע. "מי רוצה שני כרטיסים?" פניתי בשקט לשתי נשים שבאו מולי. הן היו מעוניינות: "בכמה?" "שלוש וחצי לירות כרטיס, גברת", עניתי בנימוס.

"כמה?!" "שלוש וחצי לירות, גברת. זהו סרט ארוך, ארבע שעות, גברת. גיימס דין מציג כאן. זה שמת בהוליווד, המשכתי להסביר באופן מקצועי. הסברי לא נתקבלו על הדעת. הנשים הלפח הלפח כרטיסים זולים יותר. אלי ניגש לקוח אחר: "יש לך כרטיסים?" "כן, כמה. אתה רוצה? שלוש וחצי לירות כרטיס." הגבר הרחב, חבוש כובעי-מצחיה, שנראה כפועל בבית-חרושה, לא התווכח על המחיר. הוא העיף מבטים לימין ולשמאל, הוציא את ארנקו ונתן לי שטר של חמש לירות. הושטתי לו את העודף ואת הכרטיס. מימני ומשמאלי עסקו כעשרה בחורים צעירים בעבודה דימה לשלי. הם היו ספסרי-קולנוע.

★ ★ ★

התחלת המבצע

במשך שלושים יום שעות הייתי ספסר כרטיסים, ליד קולנוע אוריון בתל-אביב. קניתי את הכרטיסים בתור של יום ששי לפני הצהרים, יחד עם עשרות סוכני-ספרות אחרים, ומכרתי אותם כמוצאי-שבת, לפני ההצגה הראשונה, בריחה של יותר מלירה לכרטיס, בממוצע. במשך הזמן, כשקניתי את הכרטיסים ומכרתי אותם, לא הופרעתי בידי המשטרה או בידי בעל הקולנוע, הקופאי או הסדרנים. עשיתי זאת במסגרת עבודת החקירה של המערכת, לגילוי קבוצת-הספסרים הכרטיסי הקולנוע בתל-אביב ושיטות עבודתם. רציתי לבחון על גופי כיצד עובד ספסרי-קולנוע, ואיך הוא מצליח, אם הוא מצליח, לעבור על החוק, ללא הפרעה. הכנת התלבושת והאיפור היתה פשוטה. התלבושת האחידה של כל ספסרי הכרטיסים בתל-אביב הם מכנסים הדוקים וחולצה צבעונית רעשנית.

גם בחירת בית-הקולנוע המתאים לא הייתה בעיה מיוחדת. כמוצאי-שבת עכדה להתקיים הצגת הבכורה התל-אביבית של הסרט האמריקאי הענק. לא היה לנו ספק שגיימס דין הנערץ, אלזבט טיילור היפהפיה, אלפי סוסים ומשאבות-הנפט של טקסאס יעשו את שלהם. והמוני הצופים הנלהבים ימלאו את אולם-הקולנוע ככל מחיר. מה שהיה ידוע לי ולחברי במערכת היה צריך להיות ידוע גם למשטרה. אולם התברר לי שקציני-המשטרה, בניגוד לחבריהם כעולם כולו, לא שמעו עדיין על גיימס דין ואלזבט טיילור.

★ ★ ★

"אתה בשבירי, אני בשבירי"

במשך חצי בוקר היום הששי שעבר היו כבר למעלה מארבעים איש ליד קופת קולנוע אוריון. הקופה היתה סגורה ושלט מעליה הכריז כי היא תיפתח בשעה 11 בדיוק. רוב העומדים בתור היו צעירים בני 16 עד 20. אחדים היו גם צעירים יותר. למרות שהקופה לא נפתחה עדיין, עסקו כל הנוכחים במריבה בלתי-פוסקת על מקומם בתור. הם דחפו אחד את השני, קיללו איש את רעהו ואפילו פתחו בתגרות פה ושם.

ב-11 היתה הקופה עדיין סגורה. התור הלך וגדל. שוטר בודד ניסה להשגיח על הסדר, הצליח בעזרת כמה דחיפות וצעקות להעמיד איש על מקומו. מדוע לא נפתחה הקופה בהתאם לשלט שעליה? רק אחרי-כך נסתברה לי הסיבה: הכרטיסים איחרו. עשרים דקות לאחר השעה הנקובה על השלט, פתח הקופאי את האשנב. ברגע זה ניתן האות לכל העומדים בתור. הם הסתערו על האשנב החסום בעמודי ברזל מצידו, דרסו את אלה שקדמו להם בתור. השוטר החל להשליט סדר, בעזרת שוטר נוסף שהגיע למקום. בתום המהומה, לאחר שלא פיגרתו אחר האחרים כעצמת דחיפותי, מצאתי את עצמי במרחק של עשרים איש מן הקופה, בשעה שקודם לכן הייתי הארבעים בתור, לפי הערכת.

ארבעה לקוחות שנזקקו לשרותי המקצוע

עומד על המקח. יעקב בביוב, לסט ילגומים, לא היה מוכן לשלם מחיר של שלושה לירות. בה אותי לספסר מן המניין. למשמע המחיר -

לקוח טוב. נחום פייר לא שאל הרבה שאלות. הוא ניגש אלי, שילם את המחיר שבקשת, ונכנס להצגה.

המחור לא חשוב. בחור זה לא הבחין אותן בתמונה מימין, ניגש אלי לקנות שני